

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Veteris Hominis Per Expensa Quatuor Novissima Metamorphosis, Et Novi Genesis

Stanyhurst, Guillaume

Coloniae, Anno 1702

VD18 1237699X

Caput VI. Novus homo, nova videt, audit, intelligit; dum sepulchra inspicit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51849)

quod non sit infiniti momenti: quia quolibet momento potest operari æternum gloriæ pondus. Et hoc non ponderas?

CAPUT VI.

Novus homo, nova videt, audit, intelligit, dum sepulchra inspicit.

UT veluti homo novus, nova omnia facias, necesse est, nova videas, audias, intelligas. Hoc, quod est necessarium, nancisceris, si non modo stes ad monumentum foris, & aspicias, sed inspicias. Cùm enim dixisset Joannes de Maria: (a) *Stabat ad monumentum foris; sequitur, Inclinauit se, & prospexit in monumentum.* Qui ergò steteris ad monumentum, inclinate, prospice in monumentum. Tu ergò Rex, descende de tuo solio; Princeps, de throno; Judex, de tribunalis; Senator, de subselliis; tu superbe, descende de tuo fastigio, & inclina te, ut declines à malo. Ad quid? inclinate ad terram, ad ultimam tuam domum

a Joann. 20. 11.

uia
i x-
non
elli
om-
leas,
ne-
odò
spi-
isset
mo-
avit
Qui
lina
er-
rin-
nali;
de-
a te,
lina
do-
num

num, ad monumentum, & prospice,
ut tibi prospicias, in monumentum,
& erit tibi firmissimum, quo te pro-
pugnes, munimentum. Si in illud
prospicias, prò qualia videbis, audi-
es, intelliges! Quid tibi videbis, nisi
capulum è quatuor asseribus compa-
ctum? in eo sepulchralem sindonem,
sub ea putidum cadaver, in eo osseum
monstrum, horrificum spectrum?
in capite, squamosos serpentes; su-
per oculos, ventrosos bufones in
ventre, teretes lumbricos: per omnia
membra, rodentium vermium fæ-
dum examen. O spectaculum, quod
intueri, mors est propè intuentis!
Quid illic olfacies? Quid? quod nul-
lius possent excipere nares, sine vitæ
propè dispendio, sine mortis pericu-
lo: incredibilem foetorem, intolera-
bilem odorem, inexplicabilem me-
phitim, quæ si latè exhalando sese ex-
plicaret, totum vicinum aërem pesti-
lentissimâ lue inquinaret. Quid illic au-
dies? profectò: quam fuisti mirabi-
lium spectator, tam eris terribilium

auditor. Non mihi consilium est eorum, qui perennis addicti sunt poenis, lugubres nœnias, lessus, elegias, epicedia recensere; totum hunc aërem clamorissimis ululatibus implerent; imò omnes colles, valles, antra, specus, agri, saltus, tesqua, maria, loca omnia inaccessa & recondita, denique tota hæc rerum universitas, lamentabilibus eorum questibus horrendum personarent. Age! sta ad monumentum hominis, quem hominum omnium censes fuisse felicissimum. Aperi tumulum, admove aures, & quid dicat, diligenter attende? Non percipies alia verba, quam digito Dei expressa in libro Sapientiæ: [a] *Lassati sumus in via iniquitatis, & perditionis: ambulavimus vias difficiles, &c. Quid nobis profuit superbia, aut divitiarum jactantia: Transierunt illa omnia tanquam umbra. Si aliud accedas sepulchrum; ut illam, quæ illic latet, umbram audias loquentem, hæc ab illa excipies verba;: [b] *Dies mei transierunt**

Sap. 5. 7. ▯ Job. 17. 11.

runt. O dies, quàm multi numero!
 quam æstimabiles pretio! quàm cele-
 tes tempore: in ictu oculi transierunt!
 Tot dies trivi in infantiâ, futiliter; tot
 dies consumpsi in pueritia, inutiliter;
 tot dies expendi in adolescētia, negli-
 genter; tot dies exegi in juventute,
 perniciosè; tot dies recensui per om-
 nem ætatem: ubi dies illi? *Transie-
 runt.* Ubi dies illi geniales, quos lætus,
 & alacer traduxi in conviviis, hellu-
 ando, in nuptiis, tripudiando, in pha-
 risteriis, ludendo; in theatris, spectan-
 do; in foro, otiano, ubiq; peccando?
Transierunt. Transierunt dies salutis,
 dies meriti, dies Jubilæi, dies placan-
 di Dei, promerendi cæli, agendæ pœ-
 nitentiæ, augendæ gratiæ, obtinendæ
 gloriæ, *Transierunt*: sed quomodo?
 Transierunt vacui, sine merito: steri-
 les, sine fructu: inanes, sine lucro. Si
 alterius orationem è manibus, non
 pigeat excipere auribus: hæc tibi
 attendenti occinet. Sta viator, ante-
 quam jaces cadaver? Nusquam tibi
 opportunius fui locutus, quàm è lo-
 culo?

culo? nec utilius monui, quàm è monumento? Crede mihi jam umbræ, omnia bona, præter summum Bonum, umbræ sunt: & velut umbra prætereunt. Tum primum cognovi: quod omne quod in mundo, est mundi, non sit nisi fumus, dum jacui funus. Sum, quod eris; fui, quod es. Si sapias, hîc vive Deo, morere mundo: & memento, quia hæc, quæ æstimamus omnia, non esse nisi somnia, credes in ultimo vitæ momento. Hæc, & id genus alia, ex alterius mundi incolis excipies, quibus sapias, pronuntiata. Sed quid illic intelliges? quid disces? Disces contemnere tui ipsius contemptum, despiciere despiciabilia mundi: quæ nulli sunt bona, nisi malis. Intelliges, nihil in hoc rerum statu esse stabile: nihil constans, nisi inconstantia: nihil non sub Luna fragile: nihil in hac vita esse miserius, ipsâ vitâ: vanum esse, quidquid non est Deus, vel ex Deo, vel ob Deum? Denique intelliges omnia in hoc mundo esse futilia: in altero admirabilia. Hæc sunt

sunt, quæ in tumulis conspicies, è tumulis audies, per tumulos intelliges. Prostrans ad hæc defunctorum receptacula tenebricosa abjicies opera tenebrarum. Evades ex veteri, homo novus, videndo, audiendo, intelligendo è manibus tot nova. Ita contigit Sylvestro Auximano, qui cum otio subsisteret ad sepulchrum cujusdam nobilis, juxta ac divitis adolescentis: fixit illic paulisper gradum, & cogitabundus aliquamdiu hæsit: ac tandem alto ex imo pectore, educto gemitu, sibi ipse dicebat: *En ego sum, quod hic fuit, & brevi ero, quod hic est.* Plus illi profuit hic tam succinctus Latconismus, quàm quivis potuisset verbosissimus Syllogismus: Nam repente didicit omnia, quæ sunt in mundo, iis, quæ sunt supra mundum, posthabere: jussitque sine mora, mundum res suas habere: & ut esset suus, deseruit sua: egressus quippè cæmiterium, ingressus est Asceterium. Tanti refert, ut Christiani hominis officio perfungaris, consulere vitâ defunctos.

Cùm multùm referat , imò plurimùm conferat ad suscipiendum in illa ineluctabili mortis lucta , è cœlo patrociniùm , multos è cœlitibus habere patronos , ut illos in ultima tua necessitate habeas tibi propitios : consulò , cùm incerta tibi sit certissimæ mortis dies : ut illos Sanctos singulari cultu prosequaris , qui in Ecclesiæ fastis , aut Martyrologio , ut vocant , coluntur illo die , qui tibi erit postremus. Dies unus certò tibi erit aliquando novissimus : quis ille , tibi est incognitus. Illis ergo tuum sæpè offeres obsequiùm , quos Ecclesia illo die colet , quo tibi ex hac vita erit migrandum. Vel certè si id minus arrideat , aliud suggero. Confice syllabum omnium tuorum , quos in mensuris suffragiis , sortitus es , præsidium : illorumque Litanias indies ad illum finem , ut tibi in novissima hora patrocinentur , recita : & tibi morienti jube à Sacerdote recitari. Quas non è cœlo experieris suppetias : ubi tot habebis , qui in lubri-

ca illa arena succurrant, cælitum copias? Cùm B. Cherubinus, ex D. Francisci Familia, piïssimus Asceta ageret animam: [a] occurrerunt ei sexaginta sex millia Animarum, quas ipse suis Concionibus, cælo inseruerat. Non poterat illi deesse auxilium. cui patrocinantur tot cohortes auxilia-
ria.

CAPUT VII.

Mors multis est invisâ; quia non paucis improvîsa.

Inter omnia, quæ mortalibus in hac vita solent evenire mala, nulla sunt quæ vel acrius pungunt, vel gravius affligunt, vel acerbius cruciant, quam quæ repenti, subito, improvîsò contingunt. Si urbs aliqua repenti, & inexpectatò ab hoste invaditur, proli-
quanta est confusio, quæ clades, quæ funera! communi omnium voce mox conclamatur ad arma; *Arma viri, rapite arma viri, hostis habet muros!* Curritur sine ordine per vicus, & compi-
ta,

a Minorum Chronico parte 3.